

751.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 20 września 1927 r.

w sprawie uposażenia szeregowych nadterminowych w marynarce wojennej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji oraz ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Szeregowym niezawodowym marynarce wojennej, którzy odbyli już obowiązkową służbę wojskową w marynarce i zobowiązali się pisemnie zgóry przy wcielaniu do marynarki (ochotnicy), lub też po ukończeniu obowiązkowej służby czynnej (po-borowi) — do dalszej służby nadterminowej na przeciąg jednego roku — przyznaje się na czas służby nadterminowej uposażenie w wysokości zależnej od posiadanego stopnia wojskowego oraz osobny dodatek dla nadterminowych. Dodatek ten wypłacany jest według zasad i w wysokości, przysługujących szeregowym nadterminowym wojska stałego na podstawie artykułu 102 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 72, poz. 698).

Art. 2. Szeregowym nadterminowym marynarce wojennej, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, przyznaje się uprawnienia z tytułu wysługi lat na wypadek zamianowania ich podoficerami zawodowymi marynarki wojennej lub wojska stałego oraz urlopowe takie same, jakie przysługują szeregowym nadterminowym wojska stałego.

Art. 3. Uprawnienia przewidziane w art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, odnoszą się i do tych szeregowych nadterminowych, których zobowiązanie do dalszej służby w marynarce wojennej w tym charakterze będzie przedłużane z roku na rok.

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

752.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 września 1927 r.

w sprawie zwolnienia z likwidacji niektórych majątków, praw i interesów niemieckich.

Na podstawie ustawy z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 183) i w wykonaniu ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 467), oraz art. 6 ustawy z dnia 4 marca 1920 r. o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich (Dz. U. R. P. № 25, poz. 153), zarządza się co następuje:

§ 1. Wszelkie, należące do obywateli Rzeszy Niemieckiej wierzytelności (udokumentowane i nieudokumentowane), papiery wartościowe, udziały, prawa zastawu oraz prawa własności i współwłasności, o ile te ostatnie nie dotyczą nieruchomości lub ich przynależności, zwalnia się z likwidacji, jak również z wszelkich zarządzeń likwidacyjnych i wynikających z nich ograniczeń, przewidzianych w artykule 297 § b Traktatu Wersalskiego, jako też w ustawie z dnia 4 marca 1920 r. o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich (Dz. U. R. P. № 25, poz. 153) i w ustawie z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 467).

§ 2. Wierzytelności hipoteczne prywatnych niemieckich towarzystw ubezpieczeniowych nie mogą być jednak umarzane, obciążane i przelane na inne osoby bez zgody Rządu Polskiego.

§ 3. Ruchomości w myśl § 1 zwolnione z likwidacji, jak również dokumenty, stwierdzające istnienie praw wymienionych w § 1 będą, przy wywozie zagranicę, traktowane jak ruchomości, względnie dokumenty obywateli polskich.

Wywóz tych ruchomości, względnie dokumentów, o ile stanowią one tak zwane kaucje emigracyjne, będzie przedmiotem oddzielnych zarządzeń.